

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DDI-2-53/77/1146/00/MW

Warszawa, dn. 7 sierpnia 2001 r.

Decyzja nr DDI 40/2001

Na podstawie art. 85 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2000 r. Nr 122, poz. 1319) po rozpoznaniu wniosku WEB Corporation Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie z dnia 22 września 2000 roku, **odmawia się** wszczęcia postępowania antymonopolowego w sprawie stosowania przez Naukową i Akademicką Sieć Komputerową z siedzibą w Warszawie praktyk ograniczających konkurencję polegających na:

- przeciwdziałaniu ukształtowaniu się warunków niezbędnych do rozwoju konkurencji poprzez odmowę zawarcia z WEB Corporation Polska Sp. z o.o. umowy uniemożliwiającej równoległą rejestrację domen Internetowych co może naruszać art. 5 ust. 2 pkt 5 ustawy z o ochronie konkurencji i konsumentów
- oraz narzucaniu konsumentom nieuczciwych cen co może naruszać art. 5 ust. 2 pkt 1 ustawy z o ochronie konkurencji i konsumentów.

Uzasadnienie

W dniu 13 grudnia 2000 roku wpłynął do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wniosek spółki WEB Corporation Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie o wydanie decyzji nakazującej Naukowej i Akademickiej Sieci Komputerową z siedzibą w Warszawie (dalej NASK) zaniechania praktyk monopolistycznych polegających na:

- zawarciu porozumienia ograniczającego dostęp do rynku poprzez odmowę zawarcia z WEB Corporation Polska Sp. z o.o. (dalej WEB Corporation lub Wnioskodawca) umowy umożliwiającej równoległą rejestrację domen Internetowych, czyli naruszających dyspozycję normy art. 4 pkt 4 ustawy o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów (Dz. U. z 1999 r., Nr 52, poz. 547 ze zm.)
- nadużywaniu pozycji dominującej na rynku poprzez odmowę zawarcia z WEB Corporation Polska Sp. z o.o. co może być uznane za przeciwdziałanie ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania

konkurencji i tym samym naruszenie art. 5 pkt 1 ustawy o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów.

Wnioskodawca zarzucił NASK stosowanie wygórowanych cen za rejestrację i utrzymanie domen oraz nierzetelność w sposobie funkcjonowania procedur rejestracyjnych i finansowych. Ponadto WEB Corporation dowodziła, iż istnieją techniczne możliwości prowadzenia procedury „równoległej” rejestracji domen Internetowych.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów pismem z dnia 22 stycznia 2001 roku zwrócił się do Prezesa Zarządu WEB Corporation o uzupełnienie przedmiotowego wniosku poprzez przedstawienie warunków ewentualnej współpracy WEB Corporation z NASK w zakresie procedur organizacyjnych i technicznych umożliwiających równoległe prowadzenie rejestracji domen. A także określenie sposobu zaimplementowania przez WEB Corporation zasad rejestracji i utrzymania domen określonych przez NASK.

W piśmie, które wpłynęło do Urzędu w dniu 12 marca 2001 roku wnioskodawca przedstawił wyjaśnienia oraz projekt rozwiązań technicznych, organizacyjnych i proceduralnych w zakresie równoległej rejestracji domen Internetowych. Ponadto powołując się na ogólne przepisy o zobowiązaniach umownych ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 roku Kodeks Cywilny (Dz. U. z 18 maja 1964 r. ze zm.) wnioskodawca zaznaczył, iż jego zdaniem nie zachodzi potrzeba implementacji przez WEB Corporation zasad rejestracji i utrzymania domen określonych przez NASK. Wnioskodawca zaproponował również skorzystanie z umowy cywilno-prawnej jako formy regulacji wzajemnych stosunków pomiędzy nim a NASK.

Pismem z dnia 9 maja 2001 roku Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów poinformował wnioskodawcę, iż od dnia 1 kwietnia 2001 roku przestała obowiązywać ustawa z dnia 24 grudnia 1990 r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów. Została ona zastąpiona ustawą z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów. Tym samym pismem Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zwrócił się do wnioskodawcy z prośbą o ponowne przeanalizowanie zarzutów i określenie kwalifikacji prawnej zarzucanych NASK praktyk zgodnych z nowo obowiązującym stanem prawnym.

31 maja 2001 roku do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wpłynęło pismo wnioskodawcy modyfikujące podstawę prawną wniosku o wszczęcie postępowania. Wnioskodawca dokonując przekwalifikowania podstawy prawnej postawił NASK zarzuty nadużywania pozycji dominującej poprzez:

- odmowę zawarcia z WEB Corporation umowy uniemożliwiającej równoległą rejestrację domen Internetowych, czyli naruszających normę art. 8 ust. 2 pkt 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów;
- oraz narzucanie nadmiernie wygórowanych cen, czyli naruszających normę art. 8 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

W dniu 15 maja 2001 roku Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, na podstawie art. 43 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, wydał postanowienie o wszczęciu z urzędu postępowania wyjaśniającego w sprawie

ustalenia, czy nastąpiło naruszenie przepisów ww. ustawy przez NASK poprzez działania uniemożliwiające powstanie i rozwój konkurencji na rynku rejestracji domen Internetowych. Pismem datowanym jak ww. postanowienie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zwrócił się do NASK o ustosunkowanie się do zarzutów przedstawionych we wniosku WEB Corporation.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w dniu 4 czerwca 2001 r. otrzymał od NASK wyjaśnienia w przedmiotowej sprawie odpierające zarzuty pobierania nadmiernie wygórowanych cen oraz przeciwdziałania ukształtowaniu się warunków niezbędnych do rozwoju konkurencji. Po szczegółowej analizie przedstawionych danych postanowieniem z dnia 19 czerwca 2001 roku zamknął postępowanie wyjaśniające.

Korzystając z posiadanych informacji oraz tych uzyskanych w drodze postępowania wyjaśniającego **Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił, co następuje.**

Rejestracja domen Internetowych w domenach stopnia najwyższego krajowych (tzw. *country code Top-Level Domain* – dalej *ccTLD*) dokonywana jest w poszczególnych państwach przez jednego rejestratora krajowego (*registry*). Założenie to jest zgodne z treścią dokumentu *Request for Comments 1951*, który stanowi formalną podstawę funkcjonowania systemu domen Internetowych. Jednakże należy zauważyć, że zakres pojęciowy słowa rejestrator w owej dziedzinie jest odmienne od powszechnie przyjętego znaczenia tego słowa w języku polskim. Rejestrator (*registry*) jest to podmiot, który na mocy porozumień międzynarodowych uzyskał możliwość zarządzania określonego typu domenami, a ponadto ciąży na nim obowiązki zapewnienia poprawnego funkcjonowania Internetu - w tym również zgodności z obowiązujący w danym kraju stanem prawnym. Trafniejszą nazwą rejestratora byłoby określenie *rejestr*.

Domeny krajowe są obsługiwane przez organizacje wyznaczone na mocy delegacji IANA (*Internet Assigned Numbers Authority*), która koordynowała działania w zakresie administrowania przestrzenią adresową Internetu oraz ustanowiła system domen stopnia podstawowego. Na mocy umowy nowo powstałej organizacji ICANN (*The Internet Corporation for Assigned Names and Numbers*) z rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki wszelkie kompetencje IANA zostały przejęte przez tą organizację.

W Polsce podmiotem zajmującym się rejestracją domen jest Naukowa i Akademicka Sieć Komputerowa. NASK jest jednostką badawczo-rozwojową, która powstała w grudniu 1993 r. w wyniku przekształcenia działającego przy Uniwersytecie Warszawskim Zespołu Koordynacyjnego Naukowej i Akademickiej Sieci Komputerowej. Prowadzona przez NASK działalność gospodarcza w zakresie rejestracji domen jest zgodna zarówno z ustawą z dnia 25 lipca 1985 r. o jednostkach badawczo-rozwojowych (Dz. U. z 1991 r. Nr 44, poz. 194 z późn. zm.), jak i ze statutem tej jednostki.

Domena *.pl*, zgodnie z aktualnym zapisem w bazie IANA, utworzona została 30 czerwca 1990 roku. W styczniu 1992 roku utrzymaniem domeny *.gov.pl* zajął się Instytut Podstawowych Problemów Techniki Polskiej Akademii Nauk, a domenę *.pl* i pozostałe domeny drugiego poziomu obsługiwał Zespół Koordynacyjny NASK działający w ramach Uniwersytetu Warszawskiego, przekształcony w NASK JBR.

Obecnie NASK prowadzi rejestrację domen w trzech formatach:

- domeny stopnia najwyższego krajowe (*ccTLD*) tj.: *.pl*.
- domeny funkcjonalne w formacie *.com.pl*, *.org.pl*, *.net.pl*.
- domeny regionalne w formacie np. *.waw.pl*.

NASK, podobnie jak inni rejestratorzy krajowi (*registry*), jest jedynym podmiotem wykonującym usługę rejestracji domen Internetowych w domenie krajowej. Wynika to z faktu, iż dla właściwego funkcjonowania systemu nazw domen konieczne jest istnienie jednej bazy danych zawierającej informację. Z owym twierdzeniem zgadza się również wnioskodawca. Z pełnieniem funkcji rejestratora (*registry*) związany jest, nałożony na mocy międzynarodowych porozumień, obowiązek zapewnienia należytego funkcjonowania Internetu w zakresie objętym działaniem domeny w danym kraju. NASK realizuje ten obowiązek także poprzez uczestnictwo w organizacjach o charakterze międzynarodowym ICANN, jak i regionalnym CENTR (*Council of European National Top Level Domain Registries*) harmonizujących rozwój Internetu i zapewniających mu poprzez swoje działania jednolitą i funkcjonalną strukturę.

Konieczność istnienia jednej bazy danych oraz zapewnienie integralności i poprawnego rozwoju Internetu uzasadniają funkcjonowanie jednego rejestratora (*registry*) na terenie danego kraju w zakresie nazwy domen typu *ccTLD*.

Innym zagadnieniem jest natomiast przyjęty w danym kraju wewnętrzny model funkcjonowania procedury rejestracji w zakresie współpracy rejestratora (*registry*) z pośrednikami (*registars*).

Obecnie wyróżnia się trzy podstawowe modele współpracy rejestratora z pośrednikami:

1. rejestracja pośrednia- zakłada że wpis do rejestru dokonywany może być jedynie przez pośredników. Ten model występuje najczęściej w odmianie rejestracji wyłącznie za pośrednictwem podmiotów **wybranych przez rejestratora**. Wybór pośrednika rzadko kiedy jest uwarunkowany ścisłymi zasadami. Zachodzi więc wysokie prawdopodobieństwo podejmowania przez rejestr arbitralnych decyzji co do przyznania statusu pośrednika. Znaczna liczba pośredników powoduje rozproszenie odpowiedzialności za prawidłowe funkcjonowanie Internetu w danym kraju oraz wyłączenie odpowiedzialności rejestratora, dzięki zobowiązaniu pośredników do przejmowania obowiązków związanych z rejestracją. Model ten uniemożliwia konsumentowi bezpośrednią rejestrację domeny, nakładając na niego obowiązek korzystania z pośrednictwa. Otwarcie jednak rynku na swobodnych zasadach dostępu do niego przez inne podmioty niż rejestr wpływa korzystnie na konkurencyjność rynku. WEB Corporation postuluje

zastosowanie tego właśnie modelu rejestracji. Wnioskodawca w swoich pismach jako przykład tak ukształtowanego systemu podaje model rejestracji domen stopnia najwyższego ogólnych (tzw. *Top-Level Domain*) m.in.: *.com*, *.net*, *.org*. Rejestratorem (*registry*) jest tu podmiot prywatny Verisign Inc. utrzymujący Centralną bazę danych. Verisign Inc. działa na mocy umowy z ICANN, poprzez pośredników wybieranych z kolei w sposób arbitralny przez ten sam ICANN.

2. Rejestracja za pośrednictwem podmiotów – jw. najczęściej wybranych przez rejestr - którzy zazwyczaj otrzymują zniżkę w opłacie oraz rejestracja bezpośrednia wykonywana przez abonenta; w modelu tym podobnie jak w ww. prezentowanym istnieje zagrożenie podejmowania przez rejestr arbitralnych decyzji przy wyborze pośrednika, przy czym pozycja konsumenta, końcowego odbiorcy jest tu nieco lepsza, ponieważ może on wybierać sposób rejestracji;
3. Rejestracja bezpośrednia – model ten charakteryzuje się tym, że konsumentowi (abonentowi domeny) przyznana jest swoboda wyboru sposobu rejestracji domeny pomiędzy rejestracją bezpośrednią w rejestrze bądź też poprzez pośrednika. Ten model stosowany jest obecnie w praktyce NASK z niewielkimi wyjątkami na rzecz dostawców usług Internetowych (traktowanych jako pośrednicy). Wada tego systemu jest jednak skupienie w ramach jednego podmiotu zarówno cech rejestratora (*registry*) oraz pośrednika (*registar*).

Rynek rejestracji domen jest rynkiem nowym i rozwijającym się w szybkim tempie. Zmiany te mają różnorodny charakter ze względu na szeroka autonomię zjawiska Internetu. W poszczególnych krajach systemy rejestracji domen w systemie *ccTLD* kształtują się rozmaicie. Jednakże poszczególni rejestratorzy (*registry*) zawsze akcentują dualizm procedury. Z jednej strony czynności mechaniczne, z drugiej natomiast konsekwencje prawne tych czynności, którymi są nie tylko następstwa prawne wynikające z charakteru rejestracji jako umowy cywilno-prawnej, ale przede wszystkim w zakresie naruszeń praw osób trzecich takich jak bezprawne posługiwanie się nazwą. Należy zauważyć, iż historycznie funkcjonowanie systemu rejestracji domen, jak i samego Internetu nosiło znamiona zjawiska nieregulowanego normami prawnymi bezwzględnie. Funkcjonowanie, jak i jego ramy prawne powstawało w drodze zwyczaju i wprowadzane były na mocy konsensusu użytkowników. Dopiero od niedługo czasu szuka się rozwiązań gwarantujących funkcjonowanie tego medium w ramach systemów prawnych.

Jak wynika z planów rozwoju JBR NASK kolejnymi etapami rozwoju systemu rejestracji domeny *.pl* będzie przekształcenie modelu rejestracji z modelu rejestracji bezpośredniej na model rejestracji wyłącznie pośredniej. Przekształcenie modelu rejestracji bezpośredniej na model rejestracji pośredniej może przybrać dwojaki charakter:

- w sytuacji całkowitego otwarcia rynku i dopuszczenia pośredników, którzy nie podlegają żadnej weryfikacji mającej na celu zapewnienie utrzymania koniecznych standardów, właściwych dla poprawnego funkcjonowania systemu domen Internetowych, może dojść do destabilizacji zarówno

w dziedzinie technicznej funkcjonalności Internetu jaki i pogorszenia sytuacji konsumentów. Pogorszenie te wynikać będzie z faktu przeniesienia odpowiedzialności za całość świadczonych usług związanych z rejestracją i utrzymaniem domeny na podmioty, które nie są weryfikowane pod kątem zapewnienia wysokiej jakości świadczonych usług. Warto tu zauważyć, iż rejestr nie będzie ponosił żadnej odpowiedzialności w razie zaprzestania świadczenia usług przez pośrednika np. w wyniku ogłoszenia upadłości;

- z drugiej strony możliwym do zastosowania jest wariant polegający na preselekcji pośredników na podstawie przyjętych kryteriów istotnych dla poprawności funkcjonowania Internetu. Takie rozwiązanie może jednak doprowadzić do arbitralnych decyzji Rejestru. Ze względu na brak uregulowań formalnych zjawiska jakim jest Internet, problematycznym wydaje się również ustalenie kryteriów wyznaczania pośredników, w zakresie nie powodującym wrażenia arbitralności.

Zarówno jeden, jak i drugi model transformacji rynku niesie za sobą ryzyko naruszenia takich aspektów konkurencyjności rynku jak pogorszenie się jakości usług czy też arbitralność dostępu do rynku. Jednakże Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stoi na stanowisku, iż brak jakichkolwiek ustaleń co do wyboru pośrednika może doprowadzić do eskalacji naruszeń prawa, co wpłynie negatywnie na funkcjonowanie rynku. Pożądanym stanem jest przekształcenie rynku oparte o przejrzyste reguły prawne.

W Polsce problematyka Internetu pozostaje w spektrum zainteresowania Rządu, o czym świadczy przygotowany przez Ministerstwo Łączności „Plan działań na rzecz rozwoju społeczeństwa informacyjnego w Polsce na lata 2001-2006 – ePolska”. Zgodnie z tym dokumentem regulacją rynku krajowych domen Internetowych, znajdującą się obecnie w fazie pracy ciągłej, zajmują się Ministerstwo Łączności (obecnie kompetencje Ministra Łączności przejął Minister Gospodarki), Urząd Regulacji Telekomunikacji, sektor prywatny oraz JBR NASK.

W oparciu o wyżej przedstawiony stan faktyczny Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Zdaniem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów procedura rejestracji domen nie jest jedynie aktem mechanicznego wpisu do bazy danych. Istotnym aspektem działania systemu rejestracji jest zapewnienie płynności funkcjonowania systemu zarówno w aspekcie technicznym jak i w ramach obowiązującego systemu prawnego. Problemy naruszeń prawa, w szczególności naruszenia praw osób trzecich do nazwy domeny, stały się elementem powodującym destabilizację funkcjonowania rynku domen i na gruncie ustaleń międzynarodowych uważa się je za czynnik nierozłącznie związany z procesem rejestracji. Dlatego też Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stoi na stanowisku, że nie można mówić o procesie rejestracji domen jako wyłącznie mechanicznym wpisie do bazy danych. Istotnym elementem rejestracji domen jest przestrzeganie ustaleń społeczności

międzynarodowej, które nakładają na rejestratora (*registry*) obowiązki partycypacji w ustaleniach globalnych, prawie lokalnym oraz działania na rzecz i w kooperacji z lokalną społecznością Internetową.

Ta wielowarstwowość rynku rejestracji domen stanowi podstawę kryterium przyjętego przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów dla oceny działań NASK. Ponadto istotnymi cechami charakteryzującymi ów rynek jest jego krótka historia i dynamiczny rozwój oparty jedynie o międzynarodowo ustalone normy zwyczajowe. Niekwestionowana przez żadną ze stron jest konieczność istnienia jednej bazy danych rejestrowanych domen, co w aspekcie ustaleń międzynarodowych równoznaczne jest z istnieniem jednego rejestratora. W tym świetle nie możliwy jest do zrealizowania postulat „równoległej” rejestracja domen Internetowych. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał jednak, że poprzez „równoległą” rejestracje domen, która zdaniem wnioskodawcy miała by znajdować oparcie we współpracy WEB Corporation z NASK na zasadach cywilnoprawnych, nosi znamiona opisanego wyżej modelu pośredniej rejestracji domen.

W obecnej chwili trwają prace regulacyjne dotyczące rynku krajowych domen Internetowych, i dlatego też odmowy zawarcia umowy dotyczącej „równoległej” rejestracji domen przez WEB Corporation nie można traktować jako przeciwdziałanie ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania konkurencji, a tym samym naruszenie art. 8 ust.2 pkt 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stoi na stanowisku, iż fakt, że NASK jest w Polsce jedynym podmiotem zajmującym się rejestracją domen Internetowych nie przesądza automatycznie o stosowaniu przez ten podmiot praktyk ograniczających konkurencję. Specyfika rynku rejestracji domen Internetowych, wynikająca z ustaleń międzynarodowych, determinuje konieczność istnienia jednego rejestratora (*registry*), a odmowę przyjęcia oferty – w rozumieniu prawa cywilnego - złożonej przez WEB Corporation JBR NASK należy traktować jako nieprzystąpienie do umowy na warunkach proponowanych przez stronę, które nie zawsze konstytuuje działanie antykonkurencyjne.

Zdaniem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przyjęcie, że NASK jest jedynym podmiotem rejestrującym domeny nie wpływa negatywnie na konkurencyjność danego rynku. Model rejestracji bezpośredniej nie wyklucza konkurencji pośrednictwa w procedurze rejestracyjnej. Na rynku działa wiele podmiotów świadczących usługi pośrednictwa przy rejestracji domen. Taką działalność prowadzi WEB Corporation. Niekorzystne rozwiązania związane z funkcjonującym w Polsce modelem rejestracji domen nie ograniczają jednakże dostępu do tego rynku w sposób mogący kształtować naruszenia prawa. Zdaniem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - działania NASK, w wyjątkowym stanie faktycznym w jakim znajduje się rynek rejestracji domen Internetowych, nie powodują naruszeń ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Ustosunkowując się do zarzutu pobierania nadmiernie wygórowanych cen za usługi świadczone przez NASK, co mogłoby stanowić naruszenie art. 8 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Urząd dokonał analizy mającej na celu ustalenie, czy zostały spełnione przesłanki wyżej powoływanego przepisu.

Przez cenę nadmiernie wygórowaną można rozumieć narzuconą nabywcy przez podmiot monopolistyczny, z racji posiadanej siły rynkowej rażąco zawyżoną

w stosunku do wartości świadczenia. Podmiot monopolistyczny ma, trudne do udowodnienia, możliwości wkalkulowywania do ceny pozornych kosztów działalności. Kosztowe metody ustalania cen nie zachęcają do podnoszenia efektywności gospodarowania przez obniżanie cen. Dlatego orzecznictwo przy ocenie kryteriów ceny nadmiernie wygórowanej odchodzi od analizy kosztowej na rzecz bardziej obiektywnych kryteriów porównawczych z cenami stosowanymi przez potencjalnych konkurentów na innych rynkach, nie wyłączając zagranicznych.

Zgodnie z obowiązującym cennikiem NASK w Polsce zastosowano różnicowanie cenowe w zależności od rodzaju domeny:

- rejestracja w domenie krajowej-200 zł,
- w domenie funkcjonalnej-150 zł
- i w domenie regionalnej-50 zł).

W innych krajach stosowane są raczej jednolite ceny rejestracji i utrzymania domen. W niektórych krajach (np. w Wielkiej Brytanii) w ogóle nie rejestruje się nazw w domenach krajowych, a jedynie w domenach drugiego poziomu. W innych zaś (np. w Szwecji) - nie istnieją domeny funkcjonalne ani regionalne. Ceny rejestracji i utrzymania domen w różnych krajach nie są więc w pełni porównywalne. Ich odpowiednikiem może być jedynie średnia cena rejestracji i utrzymania nazw domenowych przez NASK. Biorąc pod uwagę wysokości podane wyżej, za średnią cenę rejestracji domeny należy przyjąć kwotę 133,33 zł, czyli 33,37 USD zgodnie z kursem NBP z dnia 20 czerwca 2001 r. wynoszącym 3,9945 PLN za 1USD. Opłata - w domenie *.pl* wyniesie więc 50 USD. Mając na względzie ceny rejestracji w innych państwach, np. Wielka Brytania 75 USD, Bułgaria 50 USD rocznie, Niemcy-15 USD, Czechy-50 USD, Szwecja-35 USD, Belgia - pośrednicy wg danych wnioskodawcy ok. 70 USD, należy uznać, iż ceny stosowane przez NASK nie są nadmiernie wygórowane.

Wnioskodawca w ramach środka dowodowego powoływał dane dotyczące opłat z tytułu rejestracji domen stopnia najwyższego ogólnych np. *.com*. Rejestracja w domenach stopnia najwyższego ogólnych nosi charakter rejestracji pośredniej, dokonywana jest ona przez pośredników. Ceny za usługi związane z rejestracją domen stopnia najwyższego ogólnych ustalane są przez pośredników i tak np.: firma Netnames rejestrując w domenach stopnia najwyższego ogólnych pobiera opłatę na której wysokość składa się opłata rejestracyjna, opłata za utrzymanie domeny oraz prowizja firmy, co w całości daje kwotę 76 USD. Faktem jest, że model rejestracji pośredniej może wpłynąć na obniżenie cen oferowanych usług. Jednak mając na uwadze pobierane przez pośredników prowizje nie zawsze ceny te są kosztowo uzasadnione.

Ponadto należy dostrzec, iż komparystyka rejestrów domen stopnia najwyższego ogólnego *.com* oraz rejestru domeny krajowej *.pl*, ze względu na swą nieekwiwalentność, nie może być uznana za wystarczający dowód w sprawie. Inny jest charakter domen stopnia najwyższego ogólnych i domen krajowych. Należy zwrócić uwagę, że firma Verisign Inc. posiada w bazie danych co najmniej 12 milionów domen, podczas gdy NASK tylko ok. 100 tysięcy. Skala rejestru nie może być porównywalna. Względy ekonomiczne świadczą jednoznacznie, że wielka

liczba rejestracji wpływa na obniżenie jej kosztów, a tym samym umożliwia ustalenie niższego poziomu cenowego. Zdaniem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów istnieją podstawy do traktowania rynku domen stopnia najwyższego ogólnych jako odrębnego w stosunku do rynku domen krajowych. Tę dychotomie zdawałyby się potwierdzać cenniki usług rejestrowych rozpatrywane w świetle skali dokonywanych rejestracji oraz eksploatacyjny charakter każdego z rodzajów domen.

Ponadto Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił, iż w związku ze zmianą systemu finansowania użytkowania sieci komputerowych, NASK przestał otrzymywać z budżetu państwa środki na utrzymanie naukowej sieci komputerowej. Z tych powodów NASK nie jest w stanie finansować usługi rejestracji nazw domenowych ze środków publicznych i świadczyć tej usługi za darmo, jak ma to miejsce w niektórych krajach (np. Argentyna, Estonia, Kanada, Słowenia). Zalecenia organizacji Internetowych zachęcają wręcz do tego, aby pobierać okresowe opłaty za utrzymanie domen po pierwsze dlatego, że generuje to koszty, a po drugie dlatego, że w ten sposób dochodzi do kontroli aktywności zarejestrowanych domen. Jednym z zaleceń Komisji Wspólnot Europejskich jest wykreślanie adresów nie używanych.

W świetle powyższych wyjaśnień Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzeka jak w sentencji.

Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Antymonopolowego - za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia decyzji.

Z upoważnienia
Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów

P.O. DYREKTORA
Departamentu Infrastruktury

Andrzej Gnatowiczowski

Otrzymuje:

Pan Rafał Brzeski

Prezes Zarządu

WEB Corporation Polska Sp. z o.o.

ul. Siemiatycka 1/35

01-312 Warszawa